

dispress

258/2016

Poniklá

Dne 28. 11. 2016 v 8:00 jsme vyjeli z Římské ulice minibusem do podkrkonošské vesnice Poniklá.

Jeli jsme cca dvě hodiny, když jsme dojeli, sněžilo. Zastavili jsme před školou a povídali si o tom, co jsme viděli, do té doby, než přišla kuchařka a řekla, že jim stojíme na školním záhonku. Tak jsme šli do Muzea krkonošských řemesel. Muzeum bylo vlastně velká stodola, kde byly dole původní stroje, nahoře byly malé místnosti jako původní obchůdky, např. ševce nebo švadleny. Část expozice byla o historii výroby korálků. Mně se nejvíce líbila výstava kočárků v podkroví.

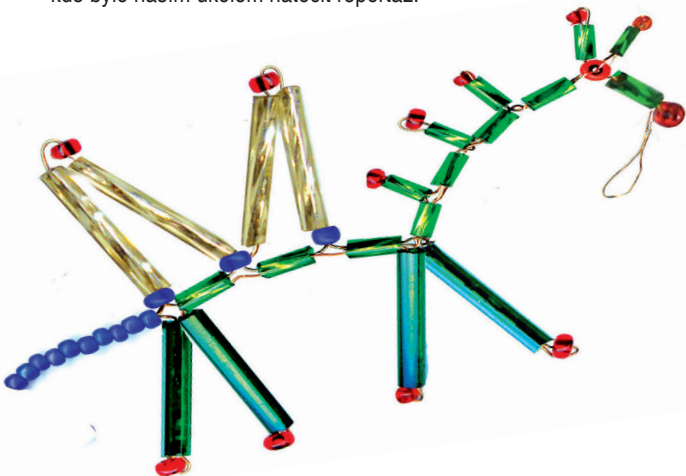
Po návštěvě muzea jsme šli na oběd do takové malé hospůdky. V hospůdce byl dobro-
srdečný hostinský, objednala jsem si svíčkovou a moc mi chutnala.

Po obědě jsme šli nejdříve do obchůdku Třpytivá krása a tam začala prohlídka dílny, kde se vyfukují perly. Perly se vyfukují v řadě do tyčinek, kterým se říká klauče. Klauče se rozřezou na jednotlivé kuličky, ty se navlékají na drátky a vyrábějí se z nich ozdoby, například hvězda nebo krokodýl. Potom jsme šli do dílny, kde se klaučata stříbřila – do klaučat se nalil jakýsi stříbřitý roztok, proto jsou třpytivá. Ozdoby z malé vesničky Poniklá se vyvážejí do celého světa, například i do Dubaje. AnRö

Jak jsme jeli do Poniklé

V pondělí 28. 11. jsme se sešli ve vestibulu Českého rozhlasu v Římské s Hankou, Janou a Tomášem Černým. Už nás tam čekal mikrobuse, který nás měl dovézt do Poniklé v Krkonoších, kde bylo naším úkolem natočit reportáž.

Nejdříve nás popovezl na Hlavní nádraží, kde měli opozdilci poslední šanci nastoupit. Po necelých patnácti minutách autobus vyrazil. Kolem půl jedenácté nás přivítala Poniklá. Na náměstí stála velmi hezká a moderní škola se sportovní halou a knihovnou. Podél školy vedla cesta do Muzea krkonošských řemesel, kde nám ukázali nástroje, které se dříve používaly k práci nejen na poli, ale i v domácnosti (například nádobu na tlučení másla, tkalcovský stav). Po prohlídce muzea jsme pokračovali co nejrychleji na oběd, abychom mohli jít na exkurzi do firmy Rautis – výroby skleněných foukaných vánočních ozdob z perli. Firmou nás provedla paní, která tam pracuje a výrobu dobře zná. Navštívili jsme jednotlivé dílny, ve kterých se zhotovují vánoční ozdoby a zkusili si vyrobit navlékané hvězdičky. Každý se mohl zeptat spolujeditele rodinné firmy, pana Marka Kulhavého, na to, co ho zajímalo, a mohl si něco koupit na památku. Po splnění úkolu (natočit reportáž) následoval nástup do autobusu a odjezd do Prahy. AdMa

Čím

zdobíme stromeček? Máme nejoblíbenější ozdobu? Ozdoby staré či nové? Jak vyrobit ideální vánoční ozdobu?

V autobuse, cestou do Poniklé, vyzpovídal ostatní členy výpravy Prokop Košař.

Dost často zdobíme stromeček hvězdou, letos to bude stříbrná kolekce – Mikulášové, které pověsíme na stromeček ...

Většinou ozdobičkama, které máme už asi pět let, a je to v červené a bílé barvě.

... Asi tak nějak stejně, akorát my máme každý rok jinou barvu. Vydrží asi rok, než to všechno rozbijeme.

Takový ty koule, různé andělíčky, špičku nahoru.

Máme pořád stejné ozdoby, jsou uloženy v komoře a na Vánoce se vyndají.

Moje nejoblíbenější vánoční ozdoba, kterou dědíme po generace, je velká stříbrno-červená koule, která se už asi čtyřikrát rozbila, ale pořád ji slepujeme.

Nejradši mám asi takový skleněný ptáčky na skřipcích. Jsou docela nové, často je kupujeme na jarmarku.

Ideální ozdoba? Měla by mít originální design, aby to nebyli nějaký čerti ... tak třeba vločky – z modré barvy. Použil bych sklo, možná do tvaru nějaký šišky.

Já bych to udělala z látky, protože máme doma roztomilý tlustý ptáčky, které věšíme na stromeček. Asi něco na ten způsob, nějaký zvířátko bych udělala.

Co jste do ozdob, které jste si vyrobili, vdechli?

...zeptal se Dismančat v Poniklé, kde se vyrábí už přes sto let perličkové ozdoby, Tomáš Černý

Kačka Kašická: Vdechla jsem do toho pocit tepla, protože přece jenom Vánoce jsou v zimním období, takže je většinou deštivo a nevlídno.

Blanka Rezková : Já jsem udělala hvězdu červenou a zlatou, protože je to barva klidu a Vánoc a je to příjemná teplá barva a Vánoce hrajou zlatou a červenou.

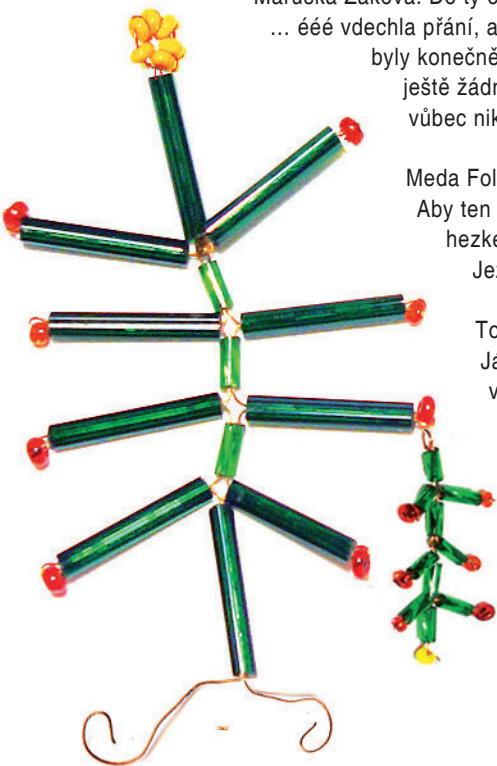
Prokop Košař: Moje hvězda nemá kouzlo, ale má poslání. Těch šest velkejch perel uprostřed – tři z nich jsou černý a tři z nich jsou bílý, má pohlcovat okolní zlo. Už ty tři má černý, protože pohltila moje zlo, a má ještě tři prázdný, aby mohla pohltil i zlo celý mý rodiny.

Maruška Žáková: Do tý ozdoby jsem vzde ... ééé vdechla přání, aby tyhle Vánoce byly konečně na sněhu, protože ještě žádný nebyly ... skoro vůbec nikdy.

Meda Folprechtová: Aby ten stromeček byl hezkej a líbilo se to Ježíškovi.

Toniček Holoubek: Já jsem do tý ozdoby vdechnul, aby byli všichni zdraví.

Johanka Racková: Já jsem do té ozdoby vdechla... Vánoce

O jednom z nás

Emu Pleskačová

Nadpozemské vlasy, hnědo modré brýle, rovnátka, hlava neustále myslící na vše a spoustu dalších věcí..., AG (nejspíš Arcibiskupské gymnasium, pozn. redakce), láska k jídlu...

Tohle všechno jsou věci, které jsou charakteristické pro Emu. Emu, kterou její bratr častokrát denně najednou chytne za nohy, obrátí ji hlavou dolů, točí s ní velkou rychlostí a snaží se z její hlavy vyklepat všechno, co v ní má (a že toho není málo). Je dost zajímavé, že až do devíti let vůbec nechtěla číst a nikdy by do pusy nevzala mrkev, ale přitom miluje brokolici. Chodí pozdě spát, ale spaní má hodně ráda. Je to moc milý člen DRDS a doufám, že jím zůstane i nadále.

Luisa Marešová

Čarodějův učeň v Národním divadle

Dis- kuk

Dne 8. 10. jsem shlédla skvělý (moderní) balet Čarodějův učeň. Všichni tanečníci byli skvělí. Vůbec nemůžu pochopit, jak se jeden ze sólistů dokázal postavit na jednu ruku. V úžas mě přivedl také jeden z účinkujících, který v druhé polovině představení přiletěl hlavou dolů a na

dvou hácích odnesl jiného tanečníka (pozn. redakce: Emo, byla jsi opravdu v divadle?). A skvělí byli nejen tanečníci, ale i orchestr. Kostýmy se také moc povedly. Třeba jedny šaty byly z jedné strany černé a z té druhé byly zelené a měly krásné vzory. Některé kroky choreografie mě také překvapily. Toto představení bych každému doporučila. EPIE

Vysíláme:

24. prosince, tedy na Štědrý den, ve čtyři hodiny odpoledne na ČRo2 začíná pořad Štědrý podvečer a tam je naše reportáž z Poniklé (je moc pěkná, pozn. vedoucí souboru)

29. ledna k Mezinárodnímu dni památky obětí holocaustu – Vltava – Souzvuk ...a bolelo nebe – právě dostříháno a stočeno, nenechte si ujít

DRDS
Dismanův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 258 připravili: Emu Pleskačová, Prokop Košař, Anežka Rösslerová, Adam Maamri, Luisa Marešová, reportážní tým Poniklá, Tomáš Černý, fotografie Hana Novenková, Jakub Sejkora, grafika Magdalena Martinovská